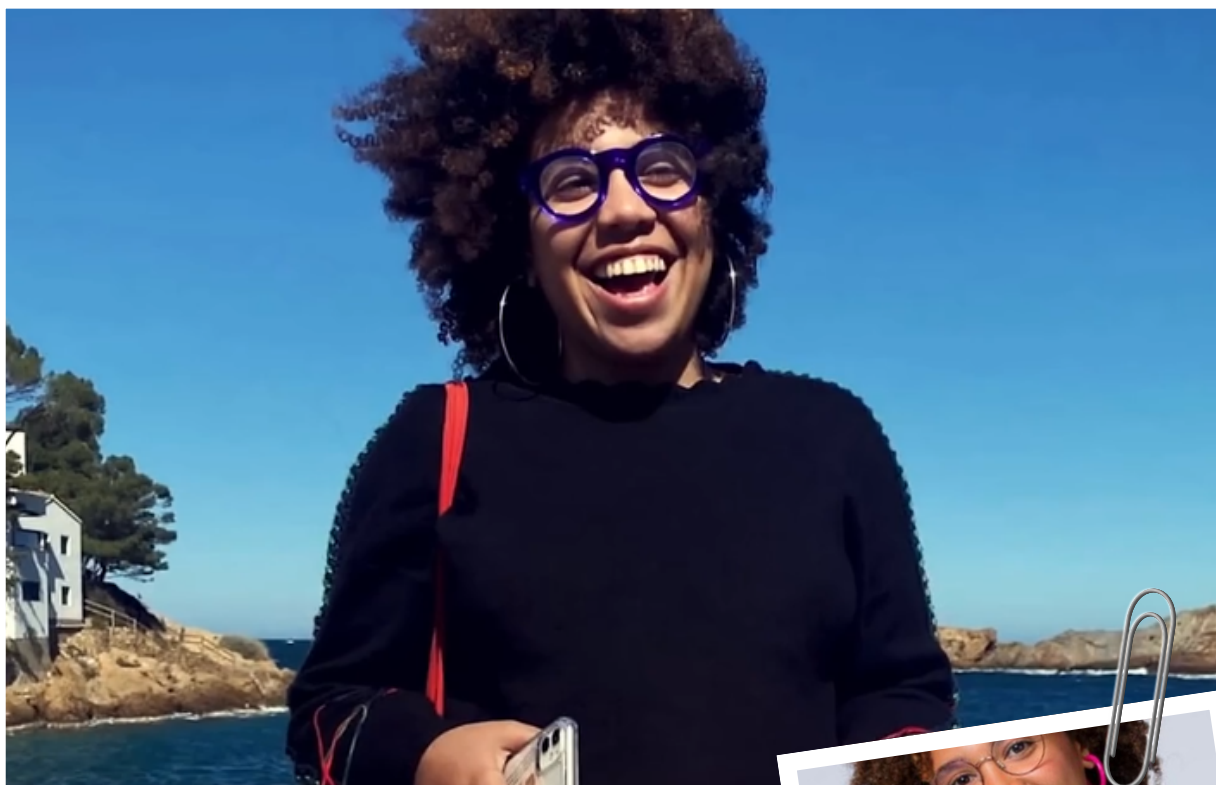

24 -31 d'octubre 2025

Setmana Mundial de l'Alfabetització Mediàtica i Informacional

Maria Bouabdellah

La periodista ha contestat les preguntes que li ha fet arribar l'alumnat de diferents centres educatius que han participat en la Setmana Mundial de l'Alfabetització Mediàtica i Informacional (AMI). L'eix temàtic d'enguany ha girat al voltant del periodisme escolar i la lluita contra la desinformació.

Una entrevista col·laborativa que ha comptat amb la participació de l'Escola Enric Farreny, l'escola Font-rúbia, l'Escola Frigolet, l'Escola Sant Jordi, l'Escola Sant Martí, l'Institut Antoni Torroja i l'Escola Roser Capdevila.

No us perdeu cap de les preguntes i consells d'aquesta entrevista escrita. **Recordeu que també podeu veure i escoltar el contingut de l'entrevista en format audiovisual [des d'aquest enllaç](#).**

Quines qualitats penses que ha de tenir un bon periodista i quines qualitats creus que compleixes de les que ens proposes?

**Escola
Sant
Jordi**

Hi ha un periodista molt famós que es deia Ryszard Kapuściński que deia que per ser periodista s'ha de ser bona persona. D'entrada jo crec que un periodista - i qualsevol altre professional també - ha de ser bona persona. Les altres qualitats que crec que són necessàries per treballar com a periodista, a banda de les qualitats professionals (com saber parlar a càmera, escriure o locutar bé a la ràdio) són la curiositat, l'esperit crític, la rigorositat i el compromís amb totes les històries que expliques.

Si n'he de triar alguna de totes aquestes per descriure'm, jo crec que sóc molt curiosa i m'involucro molt en les històries que explico. Des de molt petita que m'ha agradat fer preguntes, buscar el perquè de les coses i posar molt de context.

Com sabeu si la informació que trobeu és certa, és falsa o pot ser interessant per les persones que miren el programa en el qual fas de presentadora?

Primer ens fixem en si la informació és certa. Per fer-ho la contrastem, és a dir, busquem més d'una font o versió i comprovem d'on venen les dades (qui les ha publicat, on ho ha fet i per què). Busquem diverses versions i comprovem les dades en fonts fiables: pot ser una institució oficial, un expert o un mitjà reconegut. Si alguna cosa no la podem verificar, simplement no la diem.

Per saber si un tema és interessant, pensem molt en qui ens mira. En el cas del programa on treballo sou sobretot nens i nenes, així que busquem temes que us afectin, que us despertin curiositat o que, tractant-los, pugueu aprendre d'una manera divertida. Si una notícia ens sembla massa complicada, intentem explicar-la amb exemples o jocs perquè s'entengui millor.

En resum: primer verifiquem que sigui veritat i després mirem com fer que sigui útil i interessant per a qui ens mira.

Com sabeu si la informació que trobeu és certa, és falsa o pot ser interessant per les persones que miren el programa en el qual fas de presentadora?

Podeu veure i escoltar la resposta des [d'aquest enllaç](#).

Com podem saber si una notícia és una *fake new*? Què hem d'observar?

Escola
Sant
Martí

Alguns cops quan rebem una notícia ens pot quedar molt clar que és una *fake news*, però d'altres és més complicat... Hi ha alguns trucs que utilitzo i que us poden ser útils.

1. Mirar qui ho diu. Si no coneixeu la pàgina o el perfil, busqueu qui hi ha al darrere. Si no hi ha cap nom o sembla sospitos, mal senyal.
2. Buscar la mateixa notícia en altres llocs. Si cap mitjà seriós en parla, probablement no és veritat.
3. Intentar buscar la font original. Si és d'una font fiable guanya molts punts.
4. Fixeu-vos en les imatges. Moltes vegades són manipulades o tretes de context. Podeu fer una cerca inversa a Google per comprovar d'on surten.

Per què és important conèixer i saber què passa al nostre voltant?

A vegades ens pensem que no saber què passa al nostre voltant ens ajuda a viure més tranquils. Però saber-ho és clau perquè ens ajuda a entendre el món i, sobretot, ens ajuda a prendre decisions. Si sabem què passa al nostre voltant, des del costat de casa fins al món en general, podem opinar amb criteri, participar del que passa, defensar els nostres drets, etc. Si no d'alguna manera viurem d'esquena a la realitat...

Conèixer el que passa també ens pot ajudar a ser més empàtics: entendre què viuen altres persones i perquè passen algunes coses. Viure ben informats, que no vol dir massa informats, és una forma de mirar la realitat i analitzar-la.

“Conèixer el que passa també ens pot ajudar a ser més empàtics: entendre què viuen altres persones i per què passen les coses”

Què és el que més t'agrada de la teva feina?

[Podeu veure i escoltar la resposta des d'aquest enllaç.](#)

El fet de tenir la pell fosca i no tenir-la blanca, t'ha obert portes a l'hora de treballar als mitjans o t'ha suposat un problema?

**Institut
Antoni
Torroja**

La veritat és que durant molt de temps, als mitjans de comunicació no hi ha hagut gaire gent com jo. De fet, encara no hi ha massa diversitat... A mi no m'ha impedit directament arribar fins aquí, però sí que he notat mirades o comentaris que et fan sentir que has de demostrar el doble. D'alguna forma hi ha qui pensa que estàs presentant el programa perquè ets d'un origen diferent i no perquè ho facis bé... Però jo intento demostrar cada dia quan surto a la tele que soc allà per la meua professionalitat i no perquè tingui el color de pell determinat.

“Durant molt de temps als mitjans de comunicació no hi ha hagut gaire gent com jo”

Ara bé, també crec que les coses estan canviant. Cada cop hi ha més persones d'orígens diferents davant i darrere les càmeres, i això obre camí i trenca estereotips. En el meu cas, tenir la pell fosca també m'ha permès aportar una altra mirada i connectar amb gent que potser abans no se sentia representada.

Així que diria que al principi pot ser un repte, però amb el temps es converteix en una fortalesa. Tant pels continguts dels programes com per la societat que ens mira.

Si en una notícia hem de parlar de l'origen racial de les persones o del seu color de pell, quines paraules podem fer servir que no siguin discriminatòries?

**Institut
Antoni
Torroja**

Mireu, per mi el més important és no definir una persona només pel color de pell o pel seu origen, sinó explicar-ho només si és rellevant per a la notícia. Si no hi aporta res, millor no mencionar-ho. La majoria de vegades és innecessari. Però quan volem destacar l'origen, és important fer servir paraules respectuoses i precises.

“El llenguatge importa molt, perquè el que diem pot reforçar estereotips o ajudar a trencar-los”

Per exemple: en lloc de dir *immigrant* com una etiqueta, és millor dir persona d'origen marroquí, persona nascuda al Senegal o persona de pares colombians.

En lloc de negre o blanc com a categoria, es pot parlar del context cultural si és el que té sentit. I sobretot, evitar paraules antigues o carregades de prejudicis, com “de color”, “mulat” o “raça” —que ja no s'utilitzen en llenguatge periodístic actual.

Un dels errors que cometen molts periodistes és vincular algun robatori/crim amb immigració. Això és un dels deures pendants que tenim i que hem de solucionar. El llenguatge importa molt, perquè el que diem pot reforçar estereotips o ajudar a trencar-los.

El fet de parlar tan bé el català t'ha ajudat a ser periodista?

[Podeu veure i escoltar la resposta des d'aquest enllaç.](#)

Alguna vegada has tingut un atac de riure davant la càmera?

Sí! Més d'una vegada, de fet. Quan treballes en directe, poden passar mil coses: algú fa una broma o simplement et ve el riure perquè t'enganxa el moment. Amb en David hem arribat a un nivell de confiança que qualsevol comentari ens fa riure. Per exemple, quan fem programes especials de *Viatge al món en 80 Aïnes* sempre riem molt perquè l'Aina és molt graciosa. En aquests casos intentem respirar, mirar cap a un altre costat i seguir, però a vegades és impossible i l'atac de riure dura una estona. Hehe.

Al final, tenim sort que el programa també és més distès i ens podem permetre riure. I d'alguna manera es veu que estem còmodes i a gust fent la nostra feina.

Com sabeu si la informació que trobeu és certa, és falsa o pot ser interessant per les persones que miren el programa en el qual fas de presentadora?

“Pots tenir una gravació perfecta o un muntatge espectacular, però si no s'entén el que vols dir, no serveix de gaire”

A mi personalment m'implica més temps editar, perquè no sóc experta i a vegades em costa trobar el ritme o fer que tot quedi ben polit. Però, tot i això, crec que el més complicat és explicar bé les coses. Pots tenir una gravació perfecta o un muntatge espectacular, però si no s'entén el que vols dir, no serveix de gaire.

Explicar bé vol dir resumir, ordenar les idees i trobar la manera que qui t'escolta ho entengui i s'hi interessi.

Ens podries explicar quanta gent participa en una gravació?

[Podeu veure i escoltar la resposta des d'aquest enllaç.](#)

Què podem fer els nens i nenes perquè no ens enganyin amb la informació?

Els nens i nenes podeu fer les passes més importants perquè no us enganyin. Us compateixo uns consells bàsics, però que són clau.

- Dubtar sempre una mica. Si una notícia et sembla molt exagerada, trista o divertida, abans de creure-te-la, para un moment i pensa: “Això té sentit?”
- Comprovar qui ho diu. Mira si la notícia ve d'un mitjà o d'una persona de confiança. Si no saps qui és o no té cap nom, potser no és fiable.
- Buscar la mateixa informació en altres llocs. Si només ho diu un lloc o un vídeo de TikTok, ves amb compte.
- Preguntar a un adult. Pregunta a pares, mestres o professors, sobretot si alguna cosa et fa dubtar o et fa por.
- No compartir abans de saber si és veritat. Així trenques la cadena de les fake news.
- I sobretot acostumeu-vos a mirar la informació amb mirada crítica, això us donarà la clau per saber distingir la bona informació de la que ens vol enganyar.

Com t'imagines els mitjans de comunicació del futur?

Crec que els mitjans del futur estaran molt influïts per l'auge de les xarxes socials. Cada vegada consumim més informació a través d'Instagram, TikTok o YouTube, i això fa que els formats siguin més curts, visuals i directes.

M'imagino uns mitjans molt més personalitzats, on cada persona pugui triar com vol rebre la informació —amb vídeos, àudios o experiències immersives— i on el públic participi molt més, explicant històries o aportant idees.

Tot i això, espero que hi hagi una cosa que no canviï: la importància d'explicar bé la veritat. Encara que canviïn les pantalles o les tecnologies, el bon periodisme sempre ha de saber escoltar, preguntar i explicar històries reals amb empatia i rigor.

Quins aspectes creus que formen part de l'alfabetització mediàtica?

[Podeu veure i escoltar la resposta des d'aquest enllaç.](#)

Des de petita sempre has volgut ser periodista?

**Escola
Enric
Farreny**

Sí! Des de 6è de primària tenia clar que volia dedicar-me a alguna cosa relacionada amb explicar històries. En aquell moment dubtava entre ser escriptora o periodista, perquè m'encantava llegir, escriure i inventar històries.

“Cada vegada que em proposen un repte nou o una cosa que no he fet mai, em motiva molt”

Però amb el temps vaig descobrir que també m'agradava molt parlar, preguntar i comunicar, no només escriure. I va ser quan vaig entendre que el periodisme combinava tot això. I per sort, crec que vaig encertar, tinc la sort de sempre d'estar aprenent coses noves.

Quin ha sigut el moment més importants de la teva carrera com a periodista?

No tinc un únic moment que pugui dir “aquest ha estat el més important”, perquè em costa molt decidir.

Un dels moments que recordo amb més il·lusió va ser quan vaig començar a treballar al programa Ràndom, perquè era una cosa nova i em feia molta il·lusió poder comunicar davant de càmera. També va ser molt especial el primer cop que vaig començar a treballar de veritat en aquest món del periodisme, perquè vaig sentir que allò que havia somiat des de petita s'estava fent realitat.

Però també crec que ara mateix és un moment important, perquè ja tinc més experiència i puc gaudir, aprendre i millorar cada dia. A més, cada vegada que em proposen un repte nou o una cosa que no he fet mai, em motiva molt.

El fet de parlar tan bé el català t'ha ajudat a ser periodista?

[Podeu veure i escoltar la resposta des d'aquest enllaç.](#)

De quina manera verifiques tota la informació que expliques?

**Escola
Roser
Capdevila**

D'entrada, us he de dir que no ho faig sola, sinó que tenim tot un equip de redactors que també treballen en això i també, evidentment, verifiquen la informació que expliquem.

La primera cosa que fem és mirar qui ho ha publicat i on ho ha publicat: comprovem si ho ha publicat una persona, si ho ha publicat en una web que no sabem d'on surt i si firmen la notícia, si no la firmen.

Una altra cosa que faig és intentar anar al document original i preguntar-se “Quin estudi diu això? Qui ho ha dit? Amb qui ha parlat? Quines dades ha utilitzat?”. Cal anar a la font original anar i llegir-la, mirar-los-la, analitzar si es tracta d'una notícia en format escrit, si és un àudio, si és vídeo.

“És important tenir pensament crític i fer passar sempre la informació pel cervell, perquè a vegades rebem molta informació... però no l'analitzem.

I després, una altra cosa que també faig és anar sovint als portals de verificació. Em miro als portals de verificació a veure què diuen respecte a aquell tema. Sovint els portals de verificació, com que també en saben més, doncs ja t'alerten sobre un fet que no és cert, perquè s'ho ha inventat o les dades que ha utilitzat no són fiables.

Alguna vegada t'han vetat el teu contingut per exposar el que penses?

La veritat és que no m'han vetat mai cap contingut ni cap article, sempre he pogut treballar amb molta llibertat i sempre he tingut com l'espai per poder expressar les meves idees. És cert que quan estàs en una reunió i estem decidint continguts o estem decidint què sortirà al programa o de quines coses parlarem, com és evident, hi ha discussions. De fet, és normal: en una taula de redacció, a vegades, algú li sembla que una cosa és més interessant que una altra. O a vegades, algú voldria tirar més cap a un tema i l'altra part no hi està d'acord i llavors aquí comença el joc de veure qui pot convèncer l'altre.

I de quina manera podríem tenir el màxim de coneixement digital per tenir informació fiable?

[Podeu veure i escoltar la resposta des d'aquest enllaç.](#)

24 -31 d'octubre Setmana de l'Alfabetització Mediàtica i Informacional

A l'escola, a casa, al carrer...
parlem, llegim, pensem, observem,
escoltem, ens comuniquem.
Junts fem camí cap a una societat
respectuosa i amb pensament crític
que busca i tria la veritat.

AGRAÏMENTS

A Maria Bouabdellah
i a tot l'equip de
Ràndom.
Al Col·legi de periodistes.
A tot l'alumnat i
professorat que ha
participat de la proposta

PARTICIPANTS

Escola Sant Jordi de Sant Vicenç dels
Horts.
Escola Sant Martí de Cerdanyola del Vallès.
Escola Frigolet de Porqueres.
Escola Font-rúbia de Font-rubí.
Institut Antoni Torroja de Cervera.
Escola Roser Capdevila de Terrassa.

EDICIÓ

Canal de reporters-
Àrea de Cultura
Digital

En aquesta entrevista
apareixen imatges del YouTube
de [#MestresdeLaMevaVida](#)
[@MariaBouabdellahShaimi](#) i de
l'Instagram de [@mariabshaimi](#).

